ELISABETH SCHONAUGIENSIS. GODEFRIDUS ADMONTENSIS. ANSELMUS CANTUARIENSIS. IVO CARNOTENSIS. INSTITUTA REGUM DE IMMUNITATE ET SACRILEGIO

4. Viertel 12. Jh. Seite 43r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36541
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

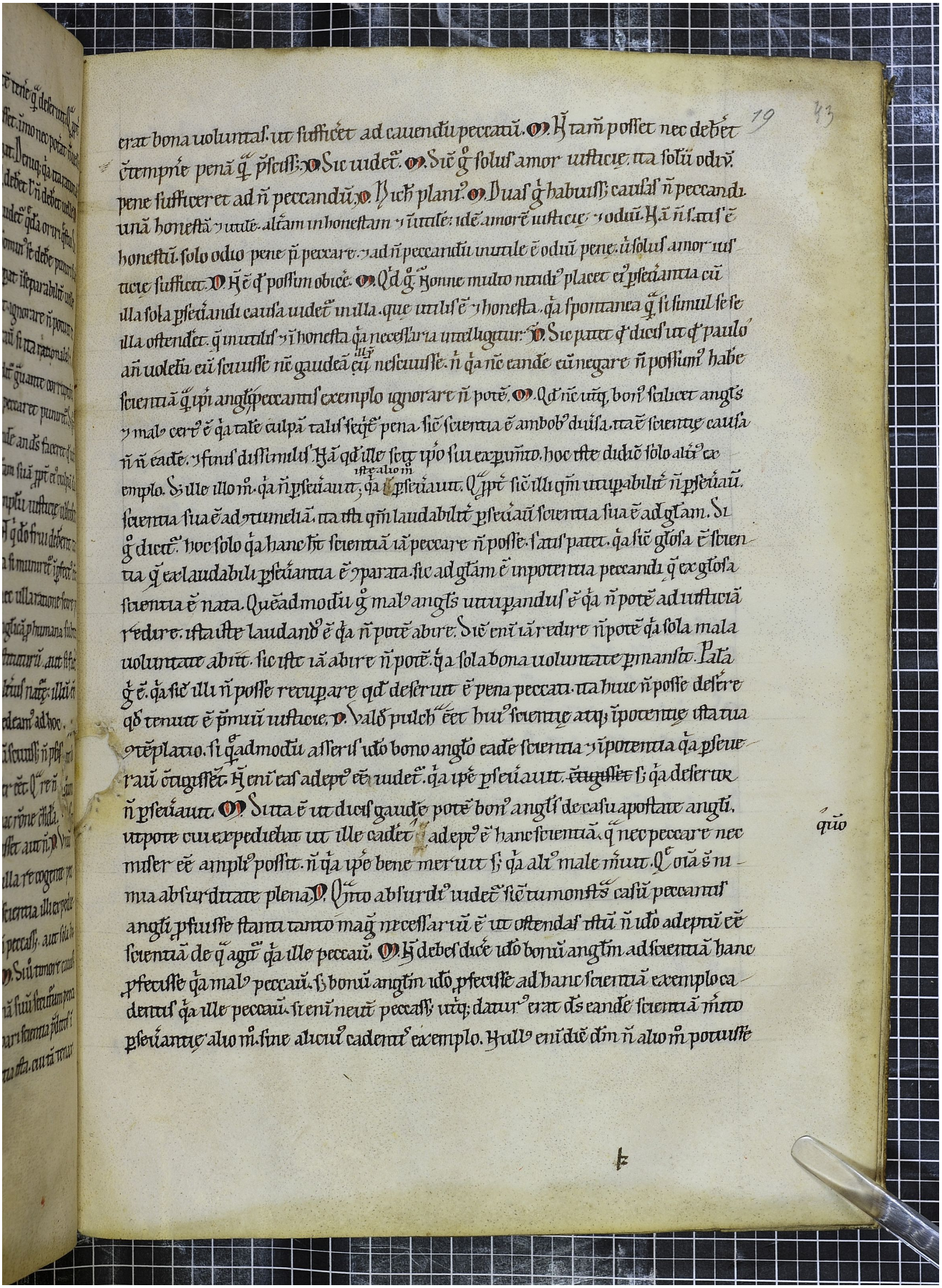

erat bona uoluntas. ut sufficeret ad cauendu peccatũ. ⁊ Hꝫ tamẽ posset nec debet
ĕ tempnie penã q̃ pseuss. ⁊ Sic uidet. ⁊ Siẽ g̃ solus amor uiticie ita solũ odiũ
pene sufficeret ad ñ peccandũ. ⁊ Hꝫ ich plani. ⁊ Duas g̃ habuiss causas ñ peccandi.
unã honestã ⁊ uale. aliam inhonestam ⁊ iuuale: idẽ amorẽ uiticie ⁊ odiũ. Hã ñ s. ratis ẽ
honestũ. solo odio pene p̃ peccare. ⁊ ad ñ peccandũ inutile ẽ odiũ pene. ũ solus amor uiticie sufficit. ⁊ Hẽ d̃ possim obice. ⁊ Qd g̃ Honne multo mundi placet et pseuiantia eũ
illa sola pseuiandi causa uidet in illa. que iutus ẽ ⁊ honesta. q̃a spontanea q̃ si simul se se
illa ostendet. q̃ inutilis ⁊ ĩ honesta q̃a necessaria uitandi ligatur. ⁊ Sic patet d̃ dicis ut d̃ paulo
añ uoletis eũ scituisse nẽ gaudeã illũ nescituisse. ñ q̃a nẽ eande eũ negare ñ possim habe
scientiã q̃ ipi angli peccantis exemplo ignorare ñ potẽ. ⁊ Qd nẽ utq; boni scilicet angli
⁊ mali certi ẽ q̃a tale culpã talis sequẽ pena. sic scientia ẽ ambob dulsa. ita ẽ scientie causa
ñ ñ eande. ⁊ finis dissimilis. Hã qd ille sectꝫ ipo sui exputito. hoc iste ducto solo alti ex
emplo. S; ille illo m̃. q̃a ñ pseuiauit, q̃a iste alio m̃ pseuiauit. Q̃ ipe sic illi qm̃ utcupabilit ñ pseuiauit.
scientia sua ẽ ad cumeliã. ita isti qm̃ laudabilit pseuiauit scientia sua ẽ ad gtam. Si
g̃ dicit. hoc solo q̃a hanc hꝫ scientiã iã peccare ñ posse. s. ratis patet. q̃a sic glosa ẽ scien
tia q̃ ex laudabili pseuiantia ẽ ⁊ parata. sic ad gtam ẽ inpotentia peccandi q̃ ex glosa
scientia ẽ nata. Quẽ ad modu g̃ mali angli utcupandus ẽ q̃a ñ potẽ ad iuticiã
redire. ista iste laudando ẽ q̃a ñ potẽ abire. Sic enĩ iã redire ñ potẽ q̃a sola mala
uoluntate abiit. sic iste iã abire ñ potẽ. q̃a sola bona uoluntate pmansit. Patã
g̃ ẽ. q̃a sic illi ñ posse recupare qd deseruit ẽ pena peccati. ita huic ñ posse desire
qd tenuit ẽ pmiũ iuticie. ⁊ Valde pulch̃ ẽt hui scientie atq; ĩpotentie ista tua
ꝛẽplatio. si q̃ ad modu asseris uto bono anglo eande scientia ⁊ ĩpotentia q̃a pseue
rauit cãgusset. Hꝫ enĩ tas adepti eẽ uidet. q̃a ipe pseuiauit. cãgusset s; q̃a deseruit
ñ pseuiauit. ⁊ Sitta ẽ ut dicis gaudẽ potẽ boni angli de casu apostate angli. utpote cui expediebat ut ille cadet adepti ẽ hanc scientiã. q̃ nec peccare nec
miser eẽ amplius possit. ñ q̃a ipe bene meruit s; q̃a alti male miuit. Q̃ oia ẽ mu
mia absurditate plena. ⁊ Q̃mo absurdi uidet sic tu monstis casũ peccantis
angli pfuisse statim tanto maĝ necessariũ ẽ ut ostendat istũ ñ uto adeptũ eẽ
scientiã de q̃ agit q̃a ille peccauit. ⁊ Hꝫ debes dicere uto bonũ anglm ad scientiã hanc
pfecisse q̃a mali peccauit. s; bonũ anglm uto pfecisse ad hanc scientiã exemplo ca
dentis q̃a ille peccauit. si enĩ neuũ peccass uitq; datur erat d̃s eande scientiã m̃to
pseuiantie alio m̃. sine alicui cadentis exemplo. Hull enĩ diẽ d̃m ñ alio m̃ potuisse

quo